

בש"פ 3988/15 - חנן שוקר נגד ועדה מקומית לתו"ב רעננה

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 3988/15 - א'

לפני: כבוד הרשם גלעד לובינסקי

המבקש: חנן שוקר

נ ג ד

המשיבה: ועדה מקומית לתו"ב רעננה

בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בכפר סבא מיום 27.5.2015, בגדרה נדחתה בקשת המבקש לפסילתו של המותב (להלן: ההחלטה). לטענת המבקש, אשר אינו מיוצג, לא ידע כי עליו להגיש את הערעור תוך פרק זמן של חמישה ימים. בקשת הארכה, בצירוף הודעת הערעור גופה, הוגשו ביום 8.6.2015.

לאחר שבחנתי את הבקשה על רקע אמות המידה החלות בכגון דא, והמחייבות קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת לשם מתן ארכה להגשת הליך ערעורי מעבר לסד הזמנים הקבוע בדין, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

בקשת הארכה מנוסחת באופן לקוני ביותר, אינה כוללת פירוט באשר למאמצים אותם עשה המבקש על מנת

לברר את פרק הזמן הנתון לו להגשת הערעור ואינה נתמכת בתצהיר. ממילא לא ניתן לומר כי המבקש הרים את הנטל להוכיח שהטעות הנתענת ביחס לסד הזמנים להגשת ערעור הפסלות הייתה בלתי נמנעת באורח סביר (ראו והשוו, בש"מ 6229/11 דון יחיא נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה, חיפה (10.1.2012)). ודוק: עיון בנספחים אשר צורפו להודעת הערעור גופה מעלה, כי המבקש הגיש לבית המשפט המחוזי, עובר ליום 31.5.2015, בקשה למתן ארכה להגשת ערעור הפסלות (כמו גם בקשה לדחיית מועד הדיון בערכאה הדיונית); וכי במסגרת הדיון אשר התקיים ביום 31.5.2015 בבית המשפט לעניינים מקומיים, הופנתה תשומת לב המבקש לכך שהערכאה המוסמכת בכל הנוגע לסוגית הפסלות הינה בית המשפט העליון. משהועמד המבקש על טעותו לעניין זהות הערכאה המוסמכת, שומה היה עליו לפעול בזריזות על מנת לתקנה. למצער היה עליו לערוך בירור באשר לפרק הזמן הנתון לו להגשת ההליך הערעורי לערכאה הנכונה, על מנת שלא ייכשל אף בעניין זה. ואולם כאמור לעיל, המבקש לא סיפק פירוט כלשהו לגבי מאמציו לברר את סוגית המועדים, ואף לא נתן הסבר מדוע התעכב משך שמונה ימים נוספים עד אשר פנה לבית משפט זה. בהקשר זה יש לזכור, כי על תקופת האיחור להיבחן באופן יחסי אל מול פרק הזמן הקצר הקבוע בדיון להגשת ערעור הפסלות.

לאמור עד כה מתווספים שני שיקולים התומכים אף הם בדחיית של בקשת הארכה: ראשית, החשיבות אשר נודעת לעמידה במועדים להגשת ערעורי פסלות בהליכים פליימיים (ראו למשל, בש"פ 4193/14 גרוס נ' נדב (7.7.2014) והאסמכתאות הנזכרות שם; בש"פ 529/11 סיטון נ' מדינת ישראל (30.1.2011)); ושנית, וחשוב מכך - העובדה כי סיכויי הלכאוריים של הערעור אשר מתבקשת ארכה להגשתו נחזים להיות נמוכים, וזאת בשים לב למבחנים המחמירים הנוהגים בכגון דא.

סוף דבר, הבקשה נדחית ללא צורך בתגובת המשיבה.

ניתנה היום, כ"ב בסיוון תשע"ה (9.6.2015).

גלעד לובינסקי, שופט
ר ש ם